

vereiste contingent aangevuld door ingezetenen, bij loting aan te wijzen. (zie art. 29 en 48).

De leeftijdsgrens voor de vrijwilligers werd bepaald op 19-30 jaar (art. 31), terwijl de loteling van het 19e - 23e jaar dienstplichtig bleef.

De inschrijving voor de loting (art. 49) moest plaats hebben voor ¹⁵Jannari van elk jaar.

In 1816 en 1817 moesten vijf jaarklassen in afzonderlijke registers worden ingeschreven (art. 49), en wel :

in register 1 (klasse 1) de personen van 19 jaar,

in register 2 (klasse 2) de personen van 20 jaar ,

in register 3 (klasse 3) de personen van 21 jaar,

in register 4 (klasse 4) de personen van 22 jaar,

in register 5 (klasse 5) de personen van 23 jaar,

In het jaar 1818 kwamen voor inschrijving en loting in aanmerking alleen de personen der eerste klasse (de in 1800 geboren).

Van de loting der andere jaren werd alleen dan gebruik gemaakt, wanneer de eerste klasse niet voldoende personen kon leveren.

Elke provincie moest een of meer bataillons leveren. Zij werd verdeeld in diverse militie-kantons (8 - 12000zielen) met aan het hoofd een militie-commissaris. Ohé en Laak maakte deel uit van het 2le militie-kanton, hoofdplaats van dit kanton was Echt.

Het kanton omvatte 10 gemeenten. Ohé ca. telde in 1817, 467 zielen, het contingent der te leveren manschappen bedroeg voor een periode van 5 jaar 6 manschappen. Het contingent was over de jaren 1817-1821 als volgt verdeeld: 1817, 1819-1821 elk jaar één man, in 1818 2 manschappen. (Zie Memorial Administratief 1817, tom 1, Nr. 40, p. 674 v.v.).

De loting vond plaats op de markt (art. 73) in de hoofdplaats van het militiekanton (Echt) onder presidium van een militie-commissaris.

Zij, die voor de dienst waren " Gedesigneerd ", doch niet verkozen om zelf hun dienstplicht te vervullen, konden een plaatsvervanger stellen, 24-30 jaar .(remplaçant).

Jaarlijks werd het contingent der voor de dienst bestemde manschappen door het gemeentebestuur verzameld en door een of meer leden van hetzelfde naar de hoofdplaats der provincie gebracht en aldaar aan de gouverneur aangeboden.

De wet van 8 Jan. 1817 bleef tot 1861 van kracht. Zij werd dan vervangen door de wet van 19 Aug. 1861, welke evenwel geen